

Zonder afscheid.
Aanwezig in afwezigheid.

Je hebt het altijd
zo gedaan.

Nooit hoorde ik
iemand jou zeggen:
'Je bent er nog'.
Wel: 'Is Pol al weg?'

Jij had je eigen eindritme;
een letterlijke opstandigheid:
Recht staan en vertrekken.

Nu doe je het weer.
Op een ander moment dan verwacht
afwezig zijn.

Om voor altijd
Daar
Nu te zijn.

Filip
2 september 2020